

Jeg græmmes

Fyens Stiftstidende, d. 2. juli, 2014

af Rasmus Kirk Grauenkjær Overdrevet 8, Munkebo

I mine otte år på Agedrup Skole var jeg stolt af vores tradition for ærlige og faglige diskussioner på lærermøderne, hvor de retoriske bølger gik højt.

Her var en kultur med plads til debatter, hvor bladet blev taget fra munden, og hvor alles holdninger og meninger blev lagt på bordet. Jeg var bestemt ikke enig med Erik Schmidt i alt, men det er heller ikke pointen.

Pointen er, at der var plads og rum til forskellighed, argumenter tørnede sammen og blev slebet til. Overflødig varm luft og tom retorik holdt ikke, værdier blev italesat og skulle argumenteres ind over målstregen.

Og det er sådan set også en af de kerneværdier, vi arbejder på at videregive til vores elever.

Har man hverken sine argumenter i orden eller en grundholdning, hvor man anerkender, at pædagogik og dannelse ikke er en entydig størrelse, kommer man som leder naturligvis let på tynd is i en sådan kultur.

Man kan måske ligefrem forfalde til at udstede tjenstlige påtaler, hvis man retorisk maler sig op i et hjørne, man ikke kan argumentere sig ud af. Hvilket måske også er vel meget forlangt i det konkrete tilfælde med Erik Schmidt - med så tyndbenet og fornuftsstridig en sag på hånden.

Hvis en ledelse ikke formår at anerkende værdien af en flok engagerede lærere og en livlig og sober debatkultur, er konsekvenserne i min optik fatale.

Det vil man som professionel lærer ikke stå model til og vil lede andetsteds for at udfolde sit virke.

Som Erik har gjort. Øv.